Baraba sau Isus – pentru cine vă decideţi dumneavoastră?

Luca 23

Walter Thomas Prideaux Wolston

© SoundWords, Online începând de la: 01.04.2019, Actualizat: 01.04.2019

soundwords.de/ro/a11790.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Biblia spune: „Cuvântul crucii este nebunie pentru cei care pier; dar pentru noi, care suntem mântuiţi, este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1.18). S-ar putea ca dumneavoastră să întrebaţi: „Dar cum pot fi mântuit?” Prin aceea că credeţi în Fiul lui Dumnezeu. Sunteţi mântuit prin ceea ce *El* a făcut; nimic din ceea ce *dumneavoastră* aţi putea face vreodată nu vă poate mântui. Ce *ar putea* face omul? Ce *a făcut* omul?

Să citim ce spune Biblia în privinţa aceasta. Fără cruţare ea descopere starea omului şi relatează ce a devenit omul, atunci când a tratat pe Fiul lui Dumnezeu în felul în care L-a tratat: „Şi toată mulţimea lor, ridicându-se, L-au dus la Pilat” (Luca 23.1). Oamenii Îl acuză, ei Îl desconsideră, Îl batjocoresc, Îl îmbracă cu o haină strălucitoare, Îl calomniază, Îl răstignesc. Pilat nu poate găsi nici o vină în El, însă ei strigă: „Răstigneşte-L, răstigneşte-L!” (Luca 23.21), şi Îl duc la Golgota, unde Îl răstignesc (Luca 23.33). Pe cine? Pe Fiul lui Dumnezeu. Lumea gândea, că singurul tratament, pe care Isus l-ar fi meritat, era să fie răstignit într-un cimitir între doi făcători de rele! Aceasta ne arată ce este omul, în ce stare se află omul. Și ne arată de asemenea ce este Dumnezeu.

S-ar fi putut Isus elibera? Da, desigur. Se va elibera El? Nu. Ce face El? Acuză pe oameni? Nu! Din gura Lui nu se aude nici un reproş, nici un cuvânt de acuzare: „El a fost asuprit şi El a fost chinuit, dar nu Şi-a deschis gura; ca un miel pe care-l duci la tăiere şi ca o oaie mută înaintea celor ce o tund, nu Şi-a deschis gura” (Isaia 53.7). Această cruce, care arată ura înverşunată şi vrăjmăşia omului faţă de Dumnezeu, este singurul mijloc prin care Dumnezeu poate salva pe oameni. Da, era nevoie de acest Miel sacrificat, de această jertfă fără cusur pe cruce, pentru ca Dumnezeu să poată salva pe oameni în dreptate.

Dar să revenim la textul nostru biblic şi să citim ce a făcut omul Aceluia care „n-a făcut nimic rău” (Luca 23.41). Doresc să spun foarte clar: începând din ziua aceea lumea stă înaintea lui Dumnezeu împovărată cu crima crudă făcută Fiului Său. În inima Fiului era dragoste, însă aceasta nu scuză pe om. Biblia descoperă clar ce este omul, căci ea ne face cunoscut gândurile lui, şi ea descoperă cum s-a comportat omul cu Fiul lui Dumnezeu. Nu se

poate tăgădui, nu se poate ocoli, nu se poate scăpa de aceasta. Dacă omul ar putea, el ar arde Biblia, căci ea relatează ce a făcut el. Probabil spuneţi: ah, aceasta nu se referă *la noi*; *noi* nu am trăit în timpul acela; *noi* nu am strigat: „Răstigneşte-L, răstigneşte-L!" Vă ruşinaţi dumneavoastră de înaintaşii dumneavoastră? Nu, ruşinaţi-vă mai degrabă de dumneavoastră înşivă, dacă nu aparţineţi lui Hristos; căci cei care nu sunt pentru El sunt împotriva Lui [Matei 12.30]. Dacă nu aparţineţi lui Hristos, atunci staţi de partea acelora care strigă „Răstigneşte-L!" Ce pată ruşinoasă în istoria lumii, că oamenii au omorât pe Fiul lui Dumnezeu!

Care este părerea dumneavoastră despre starea morală şi spirituală a unei lumi care este capabilă să respingă mărturia întreită despre Isus, „Omul durerii" [Isaia 53.3]?

1. Pilat spune: „Eu nu găsesc nici o vină în Omul acesta" [Luca 23.4,14,22].
2. Unul din făcătorii de rele spune: „Acesta n-a făcut nimic rău" [Luca 23.41].
3. Centurionul spune: „În adevăr, Omul acesta era drept" [Luca 23.47].

Cu toată această mărturie întreită despre nevinovăţia Lui, despre dreptatea Lui, oamenii L-au răstignit pe Isus!

Când citiţi ce au făcut oamenii cu Isus – ce produce aceasta în dumneavoastră? Nu sunteţi şi dumneavoastră convinşi că lumea a tratat în mod ruşinos pe Hristos? Vă întreb: Staţi de partea lumii, sau nu staţi? Sunteţi încă în lume şi din lume? Sau sunteţi între aceia care aparţin lui Isus? Sunt numai două grupe de oameni: aceia, care şi-au găsit scăparea la Isus, şi aceia, care nu au fugit la Isus. Sunteţi pentru Isus, sau sunteţi împotriva Lui? Staţi de partea Lui, sau staţi de partea acelora care strigă: „Răstigneşte-L!"? Aparţineţi lui Hristos? Recunoaşte lumea în dumneavoastră că Îi aparţineţi? L-aţi mărturisit înaintea lumii? Ştie colegul tău de clasă, ştie colegul de serviciu că tu, că dumneavoastră aparţineţi lui Hristos?

Dumneavoastră întrebaţi: Dar ce înseamnă să fi creştin? Un creştin

este cineva care Îl cunoaşte şi Îl iubeşte pe Hristos, care Îl urmează şi Îl recunoaşte ca Domn. Dumneavoastră spuneţi: „Eu mărturisesc, că sunt creştin." Însă aceasta nu este de ajuns. Nu este nimic mai sărăcăcios decât simpla mărturisire cu buzele. Dragă cititorule, veşnicia va aduce totul la lumină, şi dacă este *ceva* care garantează condamnarea veşnică, atunci este mărturisirea cu buzele fără conţinut, fără să posezi pe Hristos.

Vă întreb: V-aţi convertit? Prin „convertire" vreau să spun, să te întorci de la ceva şi te îndrepţi spre cineva: că v-aţi convertit la Hristos şi că v-aţi îndepărtat de lume. Cine s-a convertit, schimbă baza, schimbă poziţia: el nu mai stă pe fundamentul condamnării, nu mai este într-o stare de condamnare. Sunteţi creştin? Ziua Domnului va arăta cine stă de partea Domnului şi cine nu stă de partea Lui. Perdeaua va fi dată la o parte, şi mărturisitorii de formă vor fi daţi pe faţă. [...] Mergeţi la Dumnezeu şi mărturisiţi-vă păcatele, lipsa de demnitate, slăbiciunea, şi El vă va salva în aceeaşi clipă.

Dumneavoastră sunteţi ori pentru Hristos, ori împotriva Lui. Sunteţi pentru El? Un lucru este sigur: dacă sunteţi pentru El, atunci trebuie să interveniţi pentru Salvatorul dispreţuit, lepădat, legat, pe care lumea Îl urăşte. Sunteţi pentru El sau staţi de partea lumii? Unde staţi dumneavoastră? Puteţi spune: Hristos este pentru mine? Puteţi spune: L-am văzut în toată frumuseţea Lui, în desăvârşirea Lui, în harul Lui smerit, în bunătatea şi dragostea Lui? Puteţi spune că Betleem, Golgota şi Betania sunt locuri sfinte pentru dumneavoastră? Betleem, locul unde El a fost născut; Golgota, unde El a suferit pentru mine şi în locul meu; Betania, de unde El S-a urcat în cer? Sunt locurile acestea plăcute şi preţioase pentru dumneavoastră, sau Hristos Însuşi vă este mai drag? Ce gândiţi despre Hristos? Îl iubiţi? Este El Salvatorul dumneavoastră? Doreşte inima dumneavoastră după El şi Îl iubiţi?

Oamenii L-au răstignit pe Hristos! Probabil plângeţi când auziţi despre suferinţele şi durerile Lui; dar ar trebui mai bine să plângeţi din cauza păcatelor, care au pricinuit suferinţele Lui. [...] Când [marele evanghelist britanic] Whitefield voia să trezească sufletul unui om, de cele mai multe ori a pus întrebarea următoare: „Dacă

Dumnezeu te-ar arunca pentru totdeauna în iad – ar fi El drept, dacă ar proceda astfel?" Dacă oamenii răspundeau cu Da, el era mulţumit, căci atunci aveau o înţelegere clară despre ce înseamnă păcatul, şi atunci au înţeles că Dumnezeu trebuie să judece păcatul.

Desăvârşirea lui Hristos s-a văzut în suferinţele Lui: aşa cum trestia de zahăr trebuie zdrobită, înainte să poată fi savurată dulceaţa ei, şi aşa cum o plantă mirositoare trebuie stoarsă, înainte să lase parfumul ei să curgă – aşa este cu Hristos: cu cât Îl vedem mai mult supus suferinţei, cu atât mai mult devine vizibilă desăvârşirea Lui. Cu cât a îndurat mai mult, cu atât mai mult s-a arătat valoarea Lui lăuntrică, valoarea Fiinţei Sale. El este legat, ochii îi sunt legaţi, este dispreţuit şi batjocorit. Când este întrebat: „Eşti Tu Împăratul iudeilor?", El răspunde: „Tu zici" (Luca 23.3). Pilat doreşte să-L lase liber; el a auzit tot ce a făcut Isus: cum El a vindecat bolnavii, a înviat morţii, a dat vederea orbilor, a făcut pe cei paralizaţi să meargă şi pe cei muţi să vorbească. Pilat nu doreşte să fie răspunzător de moartea Omului acesta. Deci el Îl trimite la Irod.

Cu strigătul „El este un Împărat" (Luca 23.2), Persoana aceasta deosebită este dusă la Irod. Irod se bucură să vadă pe Isus: „Şi Irod, când L-a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, pentru că de mult dorea să-L vadă, fiindcă auzise despre El; şi spera să vadă vreun semn făcut de El" (Luca 23.8). El vrea să vadă pe Unul care putea să învieze morţii, să cureţe pe leproşi şi să facă pe orbi să vadă. Însă în sufletul lui Irod nu avea nici un sentiment că el însuşi ar avea vreo nevoie; el nu ştie că este mult mai bine să vadă pe Salvatorul Însuşi decât o minune, pe care Isus o face. Irod Îl vede pe Isus, Îl interoghează – dar să observăm demnitatea Domnului: El nu răspunde uzurpatorului, care ilegal şi-a însuşit puterea de stat. Lui Pilat dimpotrivă Isus i-a răspuns, deoarece El a văzut în el puterea delegată a lui Dumnezeu, chiar dacă Pilat a abuzat de această putere.

Să observăm ce se spune în versetul 11: „Şi Irod, împreună cu ostaşii lui, purtându-se cu El cu dispreţ şi batjocorindu-L, ..." (Luca 23.11). Irod L-a dispreţuit. Ce atitudine aveţi dumneavoastră? Şi dumneavoastră L-aţi dispreţuit pe Isus? Dacă niciodată nu aţi venit la El şi niciodată nu aţi crezut în El, atunci staţi pe aceeaşi treaptă

cu Irod; atunci dumneavoastră, ca şi Irod, „L-aţi dispreţuit" pe Hristos. „Cine crede în Fiul are viaţa eternă; şi cine nu crede în Fiul nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el" [Ioan 3.36]. A crezut Irod în Fiul lui Dumnezeu? Nu. Credeţi dumneavoastră în Fiul lui Dumnezeu? Dacă nu credeţi, staţi pe aceeaşi treaptă cu Irod.

În versetul 12 citim: „Şi, în aceeaşi zi, Pilat şi Irod au devenit prieteni" (Luca 23.12). Ei au devenit prieteni *în ziua* în care au hotărât să sacrifice pe Fiul lui Dumnezeu! Un gând îngrozitor! Pilat este bucuros să devină un prieten al împăratului; dar ce pact păcătos a fost acesta! Cei doi prieteni se vor regăsi unul lângă altul – într-o veşnicie fără sfârşit. Şi dumneavoastră? Dragă cititor, nu petreceţi veşnicia împreună cu aceia care au omorât pe Fiul lui Dumnezeu! Însă exact aceasta veţi face, dacă nu credeţi în Fiul lui Dumnezeu: dacă nu veniţi la El, atunci veţi petrece veşnicia la vrăjmaşii Lui. O veşnicie lungă, întunecată fără Domnul – este aceasta alegerea dumneavoastră?

„Eu nu găsesc nici o vină în Omul acesta" (Luca 23.4). De ce Pilat nu acţionează conform cuvintelor sale? El încearcă să-L elibereze pe Isus, însă mulţimea poporului strigă: Nu! Pilat vrea să-L lase liber, dar el nu vrea să piardă favoarea lumii? Vă este frică şi dumneavoastră să pierdeţi favoarea din partea lumii? Luaţi mai bine seama să nu vă pierdeţi sufletul. Pilat vrea să-L elibereze pe Isus, el le vorbeşte din nou, dar ei strigă: „Răstigneşte-L, răstigneşte-L!" Baraba sau Isus? – aceasta este întrebarea. Însă ei strigă încă o dată: „Ia-L pe Acesta şi eliberează-ne pe Baraba!" (Luca 23.18). Pilat este învins; ei aleg pe Baraba: „Dar ei stăruiau cu strigăte puternice, cerând ca El să fie răstignit." Observă ce urmează acum: „Şi strigătele lor şi ale preoţilor de seamă [= marilor preoţi] *au învins*" (Luca 23.23).

Isus sau Baraba? Această întrebare i-a împărţit. Cu siguranţă a fost *unul*, care era pentru Isus!?

Nu, *nici măcar unul* nu a fost! Vă aud spunând: „*Eu* aş fi fost pentru Isus, dacă aş fi fost acolo". Nu, dacă este aşa, arătaţi acum că sunteţi de partea Lui. Staţi de partea lui Isus, şi faceţi cunoscut

lumii, că staţi de partea Lui.

Crucea, care a fost rânduită pentru Baraba, a fost folosită pentru Isus! Era lemn suficient, ca să facă o cruce pentru Isus; dar El, care nu a făcut nimic rău, a fost prins în cuie pe crucea prevăzută pentru Baraba, ucigaşul! Lemn suficient, ca să facă o cruce! Teama de cruce l-a determinat pe Petru cel slab să tăgăduiască pe Domnul său. Şi nu vă determină şi pe dumneavoastră frica de cruce, de batjocură şi dispreţ din partea lumii ca să tăgăduiţi pe Isus? Prietenii lui Baraba trebuie să fie de partea lui Baraba, şi prietenii lui Isus trebuie să fie de partea lui Isus; însă acolo nu era nici măcar *unul* pentru Isus, nici măcar unul nu era pentru Isus, Fiul lui Dumnezeu. Totodată ei strigau: Răstigneşte-L! Eliberează-ne pe Baraba!" *Toţi* erau pentru Baraba, ucigaşul; *nici măcar unul* nu era pentru Omul la care nu se găsea nici o vină.

Sunteţi de acord cu mine? Dacă nu, atunci începând de astăzi să nu mai mărturisiţi că sunteţi creştin şi că staţi de partea Domnului.

Lumea poate face ce vrea cu Isus; El a fost predat în voia lor (Luca 23.25). Oamenii fac ce vor cu Fiul lui Dumnezeu; Hristos le permite ca ei să facă cu El cele mai îngrozitoare lucruri: ei Îl biciuiesc şi Îl încununează cu o cunună de spini. Este ca şi cum Hristos ar spune: „Fă ce este extrem pentru tine, fă ce este cel mai grav cu Mine, Eu nu Mă voi plânge; şi dacă tu Mi-ai făcut ce este cel mai grav, atunci Eu voi face ce este cel mai bine pentru tine." Când L-au prin în cuie pe cruce, El a murit pentru oameni. El a murit în locul lor; El a murit ca jertfă, ca să împlinească cerinţele unui Dumnezeu drept. *El* poartă judecata, care ar trebui să fie judecata *dumneavoastră*. *El* bea paharul amar al mâniei, pentru ca *dumneavoastră* să nu trebuiască să-l beţi. El spune: „Tată, iartă-i." Ce dragoste! Nici o dragoste nu este ca dragostea Sa. Îmi doresc să cunoaşteţi pe Isus. Încredinţaţi-vă Lui, aveţi încredere în El, iubiţi-L!

În versetele 27 până la 31 citim: „Şi Îl urma o mare mulţime de popor şi de femei care se băteau în piept şi Îl jeleau. Şi Isus, întorcându-Se spre ele, a spus: «Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeţi pe Mine, ci plângeţi-vă pe voi şi pe copiii voştri; pentru că, iată, vin zile în care vor zice: ‚Ferice de cele sterile şi de pântecele

care n-au născut şi de sânii care n-au alăptat'. Atunci vor începe să spună munţilor: ‚Cădeţi peste noi!', şi dealurilor: ‚Acoperiţi-ne!' Pentru că, dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?»" (Luca 23.27-31).

Plângeţi pentru El? Plângeţi pentru dumneavoastră înşivă. Ce vrea Isus să spună cu aceste cuvinte? El vrea să spună că va veni o zi în care va avea loc o întâlnire a lumii pentru rugăciune! „Atunci vor începe să spună munţilor: «Cădeţi peste noi!», şi dealurilor: «Acoperiţi-ne!»" (Luca 23.30). Oamenii sunt în mare necaz, dar ce vor ei? Ei vor un loc care le dă siguranţă, ei vor un loc de refugiu. „A venit ziua cea mare a mâniei Lui, şi cine poate sta în picioare?" (Apocalipsa 6.15-17). Oamenilor le este frică şi îşi caută refugiul la rugăciune, dar este prea târziu. Dragă cititorule, dumneavoastră puteţi găsi un loc de refugiu dinaintea acestei mânii: la Isus, nu la munţi şi la dealuri, ci la Isus – la Isus, Cel care a murit pe Golgota. Ultimul lucru, pe care lumea l-a văzut despre Isus, era, că El a fost încununat cu o cunună de spini; data viitoare lumea Îl va vedea în gloria Sa cu multe cununi pe Capul Său.

Dar: „Dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?" (Luca 23.31). Hristos era copacul verde; sufletul nemântuite este frunza lipsită de viaţă – mult mai puţin decât copacul neroditor, uscat. Nu demult am văzut un om, care a pus securea la rădăcina unui copac. Era iarnă, şi copacul arăta la fel ca ceilalţi copaci din jur: toţi nu aveau frunze. În exterior nu se vedea nici o diferenţă de ceilalţi copaci, şi trecătorii nu s-ar fi îndoit că primăvara şi în acest copac vor creşte frunze ca la toţi ceilalţi copaci. Dar dacă se ciocănea tulpina copacului se putea observa că înăuntru era găunos. Acum acest copac găunos, mort, nefolositor a fost tăiat şi ars! Sunteţi dumneavoastră acest copac?

Hristos în dependenţa Lui de Dumnezeu, în toată frumuseţea şi desăvârşirea Lui era Copacul verde. El era Copacul verde, care a mers în judecată, ca să fie tăiat când era la jumătatea frumuseţii şi puterii Lui. Ce se va petrece cu dumneavoastră, dacă sunteţi nemântuit şi un copac uscat? „Dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?" Nu ştiţi ce se va petrece cu dumneavoastră? Dumneavoastră nu aveţi iertarea păcatelor, nu aţi

fost graţiat; copacul uscat va fi aruncat în foc. Să ne gândim la omul bogat, despre care citim în Luca 16. El a fost tăiat: „Şi, în Locuinţa morţilor, fiind în chinuri, ridicându-şi ochii, i-a văzut de departe pe Avraam şi pe Lazăr la sânul lui. Şi, strigând, a spus: «Părinte Avraame, ai milă de mine şi trimite-l pe Lazăr ca să-şi înmoaie vârful degetului în apă şi să-mi răcorească limba, pentru că sunt chinuit în văpaia aceasta" (Luca 16.23,24). Un copac uscat, pregătit pentru ardere! Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu! Deoarece Copacul verde a suferit, mulţi copaci uscaţi vor scăpa de la ardere.

Dacă omul a făcut astfel de lucruri Fiului lui Dumnezeu, dacă Fiul lui Dumnezeu a suferit un astfel de tratament din mâinile omului – ce gândiţi dumneavoastră, ce tratament va primi omul din mâna lui Dumnezeu în ziua răsplătirii drepte? Dacă faceţi parte dintre cei condamnaţi, în ziua aceea vă veţi aminti că aţi auzit de un mijloc de refugiu, de un mijloc de salvare, dar nu aţi vrut să-l apucaţi. Dacă încă nu sunteţi salvat, veniţi atunci acum la Hristos!

Noi mergem la cruce şi vedem pe Isus părăsit şi în întuneric, însă întunericul durează numai de la ceasul al şaselea şi până la ceasul al nouălea [Luca 23.44]; el trece pentru El. Dar dacă dumneavoastră sunteţi nemântuit, dacă sunteţi pierdut, pentru dumneavoastră va fi un ceas nou; întunericul nu va trece pentru dumneavoastră, el va fi pentru totdeauna.

„La o parte cu El!" este rugămintea lumii. Rugăciunea Lui este: „Tată, iartă-i." Ei Îl batjocoresc şi spun: „Coboară de pe cruce, dacă Tu eşti Împăratul iudeilor, mântuieşte-Te pe Tine Însuţi." El spune: „Nu, Eu nu Mă voi salva pe Mine Însumi, Eu voi muri pentru tine." Ce dragoste este aceasta! El moare; dar El face mai mult: după ce El a înviat, El spune ucenicilor Săi, ca ei să înceapă în Ierusalim, în locul unde L-au omorât, la oamenii care au strigat: „Răstigneşte-L, răstigneşte-L!" El porunceşte ucenicilor Lui să predice iertarea păcatelor prin El – Isus.

Şi eu scriu acum ca un mesager al Său, ca să vă ofer iertarea păcatelor dumneavoastră şi salvarea prin lucrarea pe care Isus a făcut-o la cruce. Vreţi să credeţi în El? Vreţi să primiţi salvarea?

Staţi de partea lumii sau de partea lui Hristos? Pe cine alegeţi: pe Baraba sau pe Isus?

Tradus de la: Barabbas oder Jesus - wie entscheiden sie sich?

Titlul original: „Barabbas or Jesus? Luke 23“
Sursa: http://www.stempublishing.com/authors/wolston/BARABBAS.html

Traducere: Ion Simionescu